

at binde det særdeles godt fast med den Slags Traad; naar de da tage En til at sy det, som forstaar sig paa det, saa kan det meget godt lade sig gjøre. Jeg skal derfor ikke sige Andet end, at det maatte kan være rigtigt, at vi følge det ærede Medlem, der jo kom til det Resultat, at det skal paabydes, at Ingen maa tælle uden med den Slags Traad. Det ærede Medlem antydede en Maade, hvorpaa vi skulde se at komme til samme Resultat, nemlig til, at det skulde befales, at vi skulde have Døre til begge Sider — ikke blot en ind til Gaarden, men ogsaa en ud til, for Ildbrandsstilsælbes Styld. Der kunde man i alt Fald være saa læmpelig at bestemme, at hvor Bygningsmaaden er, som den oftest er her paa Verne og ofte ogsaa i Sylland, og hvor det er muligt at faae Kreaturerne ud af Ladebygningen gennem en Port i Gavlen, forsaavidt denne gaar lige op, der skal saa Jordringerne være tilfredsstillende derved. For det er jo ikke værdt at paabyrde Folk mere Uleilighed og Bekostning, end man er nødt til for at naae det ønskede Maal. Det er jeg vis paa, at det ærede Medlem er enig med mig i, efter som vi syder ogsaa i dette Stykke mere og mere ere komne ind paa det Samme som Dboerne. Tidligere havde vi de saakaldte polste Gavle, men ere mere og mere gaaede over til den Gavl, som er muret op i en Spids, saa der kan jo ikke være Tale om Andet end, at man der kunde færdes ud og ind, ogsaa naar der skulde komme Ildbrand paa. Endnu skal jeg kun gjøre en lille Bemærkning overfor § 3. Jeg maa gjøre den høitærede Justitsminister opmærksom paa, at jeg er særlig stillet i denne Sag overfor disse Bønderforhold, idet jeg repræsenterer en Del af Danmark, hvor den hollstenke Bygningsmaade endnu eksisterer i sin fulde Flor, hvor Forholdet er det, at man gaar lige fra Kjøkkenet ud i Stalden, og hvor der ikke er Tale om Andet, end at Bygningerne ere saaledes indrettede, at de navnlig have en ualmindelig Overdel, hvor de have en Masse Marskthø helt op indtil Skorstenen. I saa Henseende vil jeg nødig, at § 3 skulde fortolkes saaledes, at den kunde lægge væsentlige Hindringer i Veien for dette, thi saa maatte jeg i alt Fald være lidt forsigtig. Det er kun saa Steder her i Landet — undtagen netop der — at man har den Slags Bygningsmaade; men hele Veien ned ad Vestkysten af Ribekredsen, hvorhen Marsken naaer, der er ogsaa Bygningsmaaden den samme som den hollstenke, og helt forskjellig fra de Bygningsforhold, som vi have længere inde i Sylland og ogsaa her paa Verne. Derjom § 3 kunde fortolkes saaledes, at den her kunde lægge væsentlige Hindringer i Veien

og gjøre, at disse Folk overfor de Bygningsforhold, de have, kunde komme til at foretage større Bekostninger, maa jeg i alt Fald for mit Bedkommende forvare mig derimod, thi saa tror jeg, at vi vilde gjøre Uret, og jeg tror, at Statistiken vil vise, at naaget de have det saaledes, have Ildbrandsstilsældene ingenlunde været værre der end i saa mange andre Dele af Landet. Maa jeg her gjøre en Bemærkning. Der gif saadan en ganske forunderlig del modstridende, dels bifaldende Mumlens gennem Salen, da det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Hansen) talte. Jeg vil sige ham Tak, fordi han ikke har styet at drage denne Sag frem. For den er saa naturlig sammenknyttet med den, som ligger for. Vi takke jo ikke den ærede Minister, fordi han, naar en Gendarm har været nærværende og er bleven viist tilbage af Folk, sender flyvende Dommere og Kommissioner ud. Det tror jeg ikke er heldigt. Men vi ere nok glade ved de Kommissions-Dommere — eller snarere Opdagelses-Dommere, for det er vel ikke særligt for at dømme, de udsendes — der sendes ud for at attrapere de Folk, der have stukket Ild paa deres Eiendomme. Vi have jo de soleklareste Beviser derpaa fra de Steder, hvor de have været. Jeg kan nævne Steder, hvor de have gjort Jangster, som i høieste Grad have forbauet hele Landet. Det har det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds fuldstændig Ret i, og det er Noget, som vi, der have Noget at bestille med Brandkasserne, nok vide, at naar Tiderne blive daarligere, saa brænder det meget mere, end naar Tiderne ere gode, Vilde de Herrer, som maatte ikke have personlig Erfaring, blot tage Statistiken for dem og undersøge, paa hvilken Tid af Aaret det brænder mest, saa ville de blive forbauede. For naar de saadan komme hen i Marts Maaned og saa i Tiden derfra indtil August, kunne de være visse paa, at det brænder mange Gange mere end i den øvrige Del af Aaret. Hvordan kan det nu være, at det brænder mest i den Tid, da det er heldigst at faae det svedet af og heldigst at faae det opført? Ja, naar vi sammenholde det med de Opdagelser, der er sket gennem de Undersøgelses-Kommissioner, der er sendt ud, saa er der en Anledning for os til, naar vi se, hvilket uhyre Rationaltab Ildbrandene have forvoldt Danmark i de senere Aaringer, ved en saadan Sags Behandling, der ligger saa nær op til disse Forhold, at opfordre den høitærede Justitsminister til at være lidt mere rap med at udsende Kommissioner i den Retning, end han tidligere har været, hvilket naturligvis er noget Andet end at